

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פ' ראח | גיליון 36 | שנה ב'

לעורר ליבי

דיבורי אמת מבארו של הנחל טובע

לפקוח עיניים...

יש לך גם חלום לטעום עריבות בלימוד, בהתמדה, ובהבנה, במה זה תלוי? / על מה אפשר להוציא מכספי מעשרות כדי לנסוע במונית /
מה היא העצה היחידה והמובטחת לקדושת המחשבה והעיניים / ולמה באמת לא מדברים על שמירת עיניים? / ועיניך לנכח תצורנה.

וכפי שמורנו רבי נתן מבאר 'והאר עינינו בתורתך
ודבק ליבנו במצוותיך' שהעין והלב תלויים זה
בזה כמאמר חז"ל 'שוריינא דעינא בליבא תליא'
וכפי שזוכים לשמור העיניים כך זוכים להתגלות
בתורה ולקיום כל המצוות, 'והאר עינינו בתורתך'
שהעיניים יאירו בתורה, ואיך? ע"י שמירת
עיניים, ע"י שענינו יהיו שמורות מלהסתכל
במקומות אסורים.

כך מביא רביה"ק בספר המידות, (ניאוף יט ספר
ה') 'מי ששָׁאֵן מִסְתַּכֵּל עַל נְשִׁים, זֹכֶה שְׂזָרְעוּ
יַחְבְּרוּ פְּרוּשִׁים עַל הַתּוֹרָה'.

יכול להיות בחור שאין לו חשק בלימוד, הוא
מנסה ללמוד אבל הכול תקוע, החידה תלויה
ביציאה לרחוב שלפניו... כמה שיותר שומרים
את העיניים יש יותר לב נקי לתפוס את נעימות
התורה, כך יכול להיות גם בחור שמונח בלימוד
בצורה מעוררת השתאות, הוא בונה 'מערכות'
מוסר חבורות, והכול בכוח סבו ששמר את
עיניו...

ידוע גם מה שאמרו צדיקים, שבשעה שמורידים
את העיניים אפשר לפעול ולבקש כל מה
שרוצים.

ובזה מתחלת פרשתנו 'ראה אנוכי נותן לפניכם
היום ברכה וקללה' וכלשונו הזהב של מורנו
רבי נתן ז"ע 'גם עיקר פגם הברית תלוי בעינים,
והוא עיקר הרע. וזה בחי' רע עין שמזיק מאד,
כי הרע נאחז ביותר בעיניים שבהם נאחז פגם
הברית, וע"פ פגם הברית באין כל הקללות, כמ"ש
רבינו שם ע"פ ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה
וקללה'. (ליקו"ה נזקי שכנים הל' ג' אות ה')

וכשמדברים על שמירת עיניים, צריך לדעת
שכל פעם שמתגברים זה ניצחון! כל פעם ממש!
וכפי שמובא בשם רביה"ק ששווה לעבור את כל
העולם הזה עם כל מדורי הגהינום שבו, בשביל
ראיה אחת פחות! זה מה שיקר ונחשב למעלה, כל
הסתכלות פחות כל התגברות יותר. וכ"ז בלי נרווין
ובלי עצבים רק בשמחה ל"שוש עלי קרב", להיות
שמח שהקב"ה הזמין לנו כאלו ניסיונות ובכל פעם
שאנחנו מתגברים אנו זוכים לנצח נצחים! ברגעים
בודדים אנחנו יכולים לזכות לכאלו מתנות נשגבות,
שמלאכי מעלה אינם יכולים להגיע אליהם. ועלינו
רק להיות חכמים לחטוף את הזדמנות הפז, את
מכרה היחלומים שנקרה לפנינו בשמחה וחדווה
ובעזות דקדושה ואז טוב לנו על הימים.

נמנעים לדבר בעיניים אלו שכן כך לימדנו
רביה"ק (ספר המידות ערך ניאוף י') אל תִּכְנַס
עִם פִּתְיוֹנֶיךָ בְּטוֹעַן וְנִטְעָן, כִּי אֲרִיכָת הַרְגָּשָׁת
הַחוּשָׁב אֶפְלֹל לְבַחֲנִית הַשּׁוֹלֵל תִּפְעַל הַגְּפֶרֶת
הַחֲפִץ וְתִתְהַפֵּף הַרְצוֹן אֵלָיו.

וכך בלשון הזה אומר גם ה'אור החיים' הקדוש
(ויקרא י"ח ב'), ובפסקה בודדת זו טמונה דרך
חיים, שהיא היסוד בכל המלחמה של שמירת
העיניים והמחשבה, הדרך היחידה להצליח
במלחמה הזאת היא אך ורק בהיסח הדעת, לא
להיכנס לטוען ונטיעון. (ועוד חזון למעוד להרחיב
בעצה יסודית זו) אך כפי שהתחלנו להתעלם
מכל הנושא זה גם לא אופציה, שכן לא יגרע מכל

וזהי ליבת כל עבודת ה' של
כל בחור ואברך הרוצה ומחפש
להתרומם ולהתעלות, לחוש את
טעמה הערב של הגמ', לטעום
טעם ונעימות בתפילה, בכל מצווה
ודבר שבקדושה, להרגיש את 'טעם
החיים',

מצוות התורה, שצריכים וחייבים ללמוד ולדעת
את כל הלכותיה ופרטיה וחומרתה.

וראשית כל צריך פשוט לדעת שזה חיוב גמור
מדינא, ואסור ללכת למקומות שאפשר שם
להיכשל. ואי איכא דרכא אחרינא רשע הוא!
אף שאינו נכשל בפועל, (ב"ב נז:) וכמו כל דבר
בהלכה שצריך לשאול רב, גם כאן צריך לשאול
כל פעם רב האם מותר לי ללכת למקום פלוני
שאפשר להיכשל שם? שמירת עיניים זה מעיקרי
הדת ולא פחות מכל שאלה הלכתית אחרת. וידוע
על כמה פוסקים שסוברים שמותר לכתחילה
להוציא מכספי מעשר בשביל לנסוע במונית
כדי להימנע מראיות אסורות, ויש לברר אצל
מורה הוראה. אבל המבט צריך להיות כך, זה
לא חומרות בעלמא ולא מידת חסידות מדובר
בעיקרי ההלכות ממש.

ומי שזוכה לשמור את עיניו זוכה מלבד מה
שמקיים מצוות התורה בפשיטות, ועצם
הקדושה שזוכה, זוכה גם להארה חדשה בתורה.

לפעמים לא נעים לפתוח את הנושא, זה לא
מקובל (והאמת שיש בזה גם איזה אמת כפי
שנראה) 'ממילא אין כמעט דרך להיות מושלם
בנושא', ועוד שלל תירוצים, כך שבלב מנסים
לדחוק את הנושא ככל האפשר. אך פעם אחת
צריך לשים את הדברים על השולחן, תורה היא
וללמוד אני צריך, וההתעלמות גרועה פי כמה,
ניחשתם נכון? שמירת עיניים...

מעיקרי יסודי התורה הק' היא שמירת עיניים,
ראשית כל מדובר בדאורייתא, 'ונשמרת מכל
דבר רע' דורשת מזה הגמ' (ע"ז כ). על שמירת
עיניים, וכך גם נפסק ברמב"ם (איסורי ביאה כ"א
הל' ב') וגם בשו"ע (אבה"ע סימן כ"א סעיף א').

והגדר בזה מה בדיוק אסור אם רק הבטה במכוון
או אפי' הסתכלות אסור, כבר פוסק מרן הח"ח
(סימן רכ"ה בביה"ל ד"ה אפילו) שאפי' הסתכלות
בלי התבוננות אסור.

עד כאן דיברנו רק מצד ההלכה הפשוטה, מדינא
דשו"ע, אך בנוסף לכל זה כפי שמבארים כל
רבותינו, בשמירת עיניים תלוי הכול. כל צמיחתו
של בן ישיבה, בכל תחומי עבודת ה' תלויה
בשמירת העיניים. ומידה טובה מרובה, כשזוכים
לשמור את העיניים זוכים לכאלו דברים, לכאלו
מתנות... כמעט כל התענוג והחיות בעבודת ה'
והטעם בחיים כאן בזה העולם, תלוי בשמירת
העיניים.

הרמב"ן מביא על הפסוק 'ונשמרת מכל דבר רע',
שאי השמירה גורם לשכינה שתסתלק מישראל
רח"ל. וא"כ להיפך ע"י שמירת עיניים גורמים
להשראת השכינה. כך גם הנצי"ב מוואלין
בהעמק דבר' כותב על פסוק זה 'ונשמרת',
שהקב"ה שורה אה במחנה ישראל ודומה לפלטיין
של מלך וזה גורם שהשכינה תשרה בישראל'.

כמובן שלאחר מעשה ומה שכבר היה זה כבר
עניין אחר, וכפי שמבאר בגמ' (ע"ז כ"א:) קרן
זווית הוואי. אך לגבי הלכתחילה ועצם הזהירות,
זוהי ליבת כל עבודת ה' של כל בחור ואברך הרוצה
ומחפש להתרומם ולהתעלות, לחוש את טעמה
הערב של הגמ', לטעום טעם ונעימות בתפילה,
בכל מצווה ודבר שבקדושה, להרגיש את 'טעם
החיים', הכול מתחיל בעיניים, כל ראה פחות, כל
התגברות נוספת, זה מה שקובע את כל החיות
הנעימות והחשק בכל תהלוכות החיים, ובכל
עבודת ה'.

וכפי שהתחלנו יש איזה שהוא צדק בזה שבדר"כ

שינוי ושיחה

מעולמו של בן ישיבה

"עזות דקדושה" במירון

פלאות עמו, כי אם ירצה להתבייש ממנו יתברך לפי מעשיו, ולפי גדולת הבורא יתברך, בוודאי לא יוכל לפתוח פה להתפלל כלל על כן עיקר התפילה היא על ידי 'עזות דקדושה'...

[לק'ע עזות ה']

אתם שומעים מה ר' נתן כותב כאן? אפ' אם נהיה ראויים מצד מעשינו אם לא יהיה לנו 'עזות דקדושה' לא נוכל לפתוח את הפה בכלל, ואדרבה הש'ת שציווה אותנו להתפלל רוצה שנעזיז את פנינו ונבקש ממנו את כל מה שאנחנו צריכים, בפרט שמדובר על דברים ששייכים לקרבת ה' שאז צריך להתחזק ביתר שאת 'בעזות דקדושה' ולבקש ממנו יתברך ע"כ.

'אחלי יכוננו דרכי לשמור חוקיך'. את חוקיך 'אשמור על תעזבני עד מאוד'. ישראל עמד שם בסמוך לציון. הוא פתח את ספר 'התהילים' והתחיל לקרוא את המזמורים. הדיבורים של ר' נתן עזרו לו להשתחרר מהמחסום של הבושה שהלך והצטבר לו, בפרט לאחר שלשת השבועות של 'בין הזמנים' שבהם פחות יצא לו ללמוד ולהתפלל כדבעי. לאט לאט המילים האירו לו יותר ויותר וגם כשהמזמורים נגמרו הוא מצא את עצמו עומד ומבקש עוד ועוד. הוא עזב את הציון בנשיקה וניגש להתפלל מנחה של ער'ש באחד מהמניינים הרבים שהתארגנו שם. אחרי כל התפילות שיצאו מעומק הלב הוא כבר ידע. השנה 'האלול' שלו יראה אחרת.

ותשפיע עלי 'עזות דקדושה' נגדך, שאזכה להתחזק ולהתאמץ מאוד בתפילה בכל עוז ותעצומות ואחזק ואאמץ את לבבי לקוות אליך ולצפות לרחמיך, ואעזיז פני נגדך, לבקש ולהתפלל ולהתחנן לפניך תמיד, על כל מה שחסר לי בעבודת ה', ולא אבוש ולא אכלם נגדך לעולם, לבקש מלפניך גדולות ונוראות שתעשה עמי פלאי פלאות...

של ר' נתן בקשר להרגשה הזו הרבה יותר קל לי להתפלל, וגם אם עדיין קשה אני מצליח להתגבר להתעלם מזה ולהמשיך להתפלל.

אוהו. זה נשמע מעניין מה יש לר' נתן לומר על כך. אני מקווה שאתה לא מתכוון להגיד לנו לטוס 'לאומן' או משהו כזה... אתה יודע שחוף 'מהישיבה' יש לנו גם ככה בעיה עם 'הצווי גיוס' וכל השטרות של הבג'צ' הרשעים האלה... לא אל תדאג ר' נתן לא מדבר דווקא למי שהיה באומן, ר' נתן מדבר על התכונה שדרושה לכל יהודי ואנחנו אומרים אותה כל בוקר, ואם 'בטור' ובשול' הם מדברים כלפי שאר בנ'א הרי שר' נתן לקח את זה יותר חזק גם כלפי הש'ת כשיהודי רוצה לשוח לפניו ולבקש את אשר בלבבו... הנה בואו ונראה את זה יחד... הם הגיעו לציון נכנסו פנימה, חיים ניגש בוריזות לאחד המדפים שלף את הספר 'ליקוטי

שאנחנו יודעים טוב מאוד כמה אנחנו עושים 'טעויות' ולא תמיד עושים את מה שהוא רוצה, אז זה פשוט 'לא נעים' לבוא ולבקש דברים אחרי שאנחנו לא מתנהגים כמו שצריך...

עזות' וקרא מתוכו...

א'א לזכות לתורת אמת כי אם על ידי 'עזות דקדושה' להיות עז כנמר כנגד המונעים והחולקים, וכל אחד כפי העזות שלו כן זוכה לתורה ולתפילה... כי עיקר התפילה היא על ידי 'עזות דקדושה', שצריכים להעזיז פניו כנגדו יתברך, לבקש ממנו על כל מה שצריך, ואפילו לעשות

היה זה בשעה שנים עשרה בצהרים לערך, בערש'ק מברכין 'אלול' השמש יקדה בעוז מעל ראשיהם של ישראל חיים ודוד, שעשו את דרכם מכפר מירון אל עבר היישוב הסמוך 'ספסופה' שם תכננו לטוהר את עצמם לכבוד שב'ק, במימי המעיין שנקרא על שמם של התנאים הקדושים 'שמעיה ואבטליון'. אחרי שלשה שבועות מלאים וגדושים בחוויות הם החליטו לעשות את השבת האחרונה של 'בין הזמנים' במחיצתו של ר' שמעון, באווירה 'המירונית' המעניינת ששוררת שם בתמידות, ובפרט בשבת מברכין של ימי 'בין הזמנים'.

אחרי שהם חזרו מהמעיין, הם הספיקו לחטוף תנומה קלה, ולאח'ם הם התארגנו יחד לשבת, סידרו את החפצים, הוציאו את 'המוקצים' עטו עליהם בגדי שבת, ועלו אל ציונו של התנא הא-לוקי.

חיים לא יכל להסתיר את ההתרגשות שאחזה בו ושח בהתלהבות, אחח... כמה נפלא להיות אצל ר' שימעון בזמן כ'כ מוצלח גם 'ער'ש אחרי חצות' וגם 'ער'ח'. נו. נו. אני לא מבין מה אתה עושה עסק מכל 'העניינים' האלה... הגיב לו ישראל בקרירות, מה זאת אומרת מה אני עושה עסק? אם יש 'זמנים' שהתפילה יותר מתקבלת למה לא לנצל את זה? בפרט שמגיע עכשיו 'זמן חדש' ולא חסר לנו על מה להתפלל... תראה חיים אני מבין מה אתה אומר אבל עם כל הזמנים המיוחדים שהזכרת, לעמוד מול ה' ולהתחיל לבקש ממנו כל מיני בקשות זה ממש לא נעים... לא נעים?!

מה אתה מפחד להטריח אותי? לא! אני ממש לא מתכוון לזה! ברור לי שה' יתברך הוא כל יכול ושום דבר לא מהווה טרחה בשבילו, אני מתכוון לכך שאנחנו יודעים טוב מאוד כמה אנחנו עושים 'טעויות' ולא תמיד עושים את מה שהוא רוצה, אז זה פשוט 'לא נעים' לבוא ולבקש דברים אחרי שאנחנו לא מתנהגים כמו שצריך... כן! הוא ממש צודק... החווה אחרי דוד, וזה עוד בלי לדבר על זה שאחרי ההתנהגות שלנו מי אמר שתפילות כאלה יתקבלו בכלל...

חיים הקשיב להם בסבלנות וענה להם בהזדהות אני ממש מבין את ההרגשה הזו וגם אני הרבה פעמים מרגיש כך, אבל אחרי שלמדתי את דבריו

דעתם הבהירה והנחרצת של רבותינו זצוק"ל ביחס לרביה"ק מוהר"ן זי"ע, ספריו הקדושים, ותלמידיו, בעדויות מכלי ראשון

קו נכספה 03.50.111.06 שלוחת המה מעידים 3,5.

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

אחד מחברי' שהבחין בהתקרבותי לרבינו הקדוש, העיר את תשומת לבי לכך, שהנראה בעולם שרוב המקורבים למוהר"ן הינם אנשים פשוטים שלא זוכים לשקוד על התורה במשך כל היום, ואולי יש להסיק מכך שהדרך הזו אינה מיועדת לבני תורה השקועים בעולמה של תורה.

אשמח את תאירו את עיני בעיני זה.

תשובת אחד מחשובי התלמודי חכמים שליט"א:

ידועים דברי ספר 'מסילת ישרים' בהקדמה: וכתב: "עד שלפי המנהג הנוהג בעולם כשתראה אחד מתחסד לא תוכל לימנע מלחשוד אותו לגס השכל". ובפרק 'ביאור מידת החסידות' המשיך... והנה אלה הבאישו את ריח החסידות בעיני המון האנשים, ומן המשכילים עמהם, באשר כבר יחשבו שהחסידות תלוי בדברי הבל או דברים נגד השכל והדיעה הנכונה. ויאמינו היות כל החסידות תלוי רק באמירת בקשות רבות, ויודים גדולים, ובכיות והשתחויות גדולות ובסיגופים הזרים שימית בהם האדם את עצמו, כטבילות הקרח והשלג וכיצא בדברים האלה".

פחות ידועים דברי הרמח"ל במהדורה הראשונה 'מסילת ישרים' סדר ויכוח, שם בביאור מידת החסידות הוא מציג את הדברים כטענה על ה'חכם': "אך מה שתלונותי עליך הוא, כי בראותך שנים שלושה מהפתאים המתארים עצמם בשם חסידים, ואינם אלא חסרים, חסרי הלב והדעה הנכונה, על כן תגזור אומר שכך הוא כל כת החסידים האמתיים, ושהפתיות ההוא אשר ראתה הוא לבדו החסידות".

והנה, אתה כבר זכית ללמוד את הספרים בפנים, ומסתמא גם יצא לך להיפגש פנים אל פנים (אולי רק בראש השנה) עם רבים מרבבות הנשמות האוחזות ביושר. החל מאנשים רחוקים שמתקרבים באורח פלא לשמירת שבת ומצוות, דרך דתיים וחרדים שמוצאים מעין שמעניק להם החייאה רוחנית, ועד קהילות החמד של אברכים ובחורים העוסקים בתורה בטהרה, תחת הכוונתם של מאות ראשי ישיבות, מורי הוראה, וגדולי תורה בעלי השגה. ובכל זאת אתה בוודאי מבין את חברך שאינו רואה דבר מכל זה.

הוא אינו קורא ושומע על מוסדות לימוד, על ספרי הלכה ועיון שיוצאים לאור, על שיחות מגדולי התורה. הוא ממורד מהמהפכות בעולם, ואפילו בחברה שלו ייתכן שלא שמע על פרויקט 'טעמו וראו'. זה מובן, כשם שבעיתונות הישראלית לא שומעים על הצימאון העצום לתורה ואמונה, ועל פתיחת עשרות ומאות מדרשות חדשות של 'לב לאחים' מאז פרוץ המלחמה. אדרבה, נשמע שם בדיק ה'היפך'...

כל מה שחברך רואה ומכיר זה כל מיני אנשי עמל, שבאורח פלא, כמעט תמיד אם הם זכו להתקרב ליראת שמים וקיום המצוות, זה מכח מוהר"ן ותורתו. וממילא הוא סבור לכאורה, שזה מה שיש למוהר"ן להציע, ושהוא מדרך לבנינויים.

אם תתבונן בעולם תראה שזו לא תופעה ייחודית לברסלב.

ולא בימי שלמה' (יבמות כ"ד) משום שולחן מלכים, כי אז אינן מתגייסין מאהבה, רק מחמת שרואין גדולת ישראל. ועיקר הגרים הוא כשמתגייסין בעת שישאל סחופים בעוני ודוחק, כמו שכתוב (ישעיה נ"ד): "מי גר אתך, בעניותך" וכו' (שם בגמרא). ועל כן בהכרח שיהיה מחלוקת על מי שמחזיר בני אדם למוטב ומגייר גרים, כדי שלא יהיה לו שום שלווה, כי אז מי שמתקרב אליו הוא באמת, ואזי יכול לגייר גרים באמת לא משום שלום ונחת כנ"ל. וזהו: "וישב יעקב בארץ מגורי אביו" ואיתא במדרש (בראשית פרשה ד'): "מגורי אביו" - שהיה מגייר גרים כמו אבותיו, כמו מגיורי אביו. וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (שם): "וישב יעקב" 'ביקש יעקב לישב בשלווה, מיד קפץ עליו רוגזו של יוסף, היינו מחמת שיעקב היה מגייר גרים, בחינת 'מגורי אביו', על ידי זה לא היה יכול לישב בשלווה כדי שיהיו הגרים באמת, ואם יהיה לו שלווה לא יוכל לעשות גרים, כי אין מקבלין גרים לימות המשיח כנ"ל".

על כן, אין לצפות שיהיה אחרת, וגם אין צורך להשיב לאותו שואל.

תוכל לומר לו "אולי אתה צודק, אני מרגיש שיש לי תועלת גם בלימוד וגם בשאר המישורים, אך בוודאי ראוי לחשוש לטענתך, ובלי נדר אתייעץ עם תלמיד חכם".

מעבר לזה לא תוכל לעזור לו, כל עוד נוח לו במקומו מאחורי המגננה שהקדוש ברוך הוא מספק לו להרגיע את מצפונו, וכל עוד לא זכה לחוש בצורך לבקש, ללמוד, ולהעזי לחפש ולמצוא...

תשאל בעולם הגדול היכן ניתן למצוא אמת, מוסר, פנימיות ורוחניות. ייתכן וימליצו לך על כל מיני דתות, תרבויות, תנועות חברתיות ועוד. אך המקום האחרון שיציעו לך הינו אצל עם ישראל. "ישראל בזמן הזה דוויים דחופים סחופים ומטורפין וייסורין באין עליהם" (יבמות מ"ז).

אף על פי כן רק בידינו תורת השם, האמת הנצחית ותכלית האנושות.

תשאל בקרב העם היהודי (בעיקר בארץ...) היכן ניתן למצוא ערכים ויושר, גם כאן תגלה שלא ישלחו אותך לבקש אצל תלמידי החכמים. הנביא הודיע מראש על גודל הפרדוקס העתידי, שכל שאדם יהיה רחוק מתורה הוא יסבור שכבוד שמיים רחוק מלומדי התורה, כמבואר בגמרא (בבא מציעא ל"ב): 'דרש ר' יהודה בר' אלעאי מאי דכתיב (ישעיה ס"ו, ה') 'שמעו דבר ה' החרדים אל דברו' אלו תלמידי חכמים, "אמרו אחיכם" אלו בעלי מקרא, "שונאים" אלו בעלי משנה, "מנדיכים" אלו עמי הארץ'...

ומה אומרים אותם 'אחים, שונאים ומנדים'? 'למען שמי יכבד ה', ופירש רש"י: בגדולתנו הקב"ה מתכבד שאנו קרובים לו יותר מכם!

ואם תמשיך הלאה תבין שכשיש מישוה שיכול לתקן את העולם ולקרב את כולם לה' באמת, מוכרח שיקומו הסתרות שירחקו את המתקרבים.

וכן כתב ב'ליקוטי מוהר"ן' סי' קכ"ח:

"דע, שכשהקדוש ברוך הוא מסתכל בנשמה שתוכל להחזיר בני אדם בתשובה ולעשות גרים, אזי הוא יתברך בעצמו כביכול 'רואה שיהיה מחלוקת עליו, כי אין מקבלין גרים לימות המשיח

הנה אורו עיני

בי טעמתי מעט הדבש הזה

משרידים את כל אחד....

גִּמְטָסְטֵעַט [וְהָאֲדָם נִבְרָא בְּשִׁבִּיל שְׂיִיגְעוֹ וְיַעֲמִלוֹ אוֹתוֹ וְהוּא יִחְתָּר וְיִתְגַּבֵּר נִגְדָם. כִּי אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד. אֲשֶׁרִי מִי שְׂעוּמִל וּמִתְגַּבֵּעַ וּמִצְטָעֵר לִבְרַח מִהֲרַעֲיוֹנִים כִּי הִיגִיעָה בְּעֶצְמָה יָקָר בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּקִרְבָּנוֹת. כִּי זֶהוּ בְּחִינַת (תְּהִלִּים מ"ד) "כִּי עֲלִיךָ הַרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם נִחְשְׁבָנוּ כְּצֶאֱן טְבַחָה". כְּמִבְאָר בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים (שִׁיחֹת הָרָן י"ב). (עלים לתרופה ט"ו)

וְעַל אִדּוֹת צִעְקָתָךְ בְּכָל אֲגָרַת וְאֲגָרַת, אֲמַרְתִּי אֲשֶׁם לְפִי מִחֶסֶם לְבָלִי לְהַשִּׁיבָךְ עִתָּה. אַף מֵאֲהֶבְתָּךְ לֹא יִכְלֹתִי לְהִתְאַפֵּק וְאֲשִׁיבָךְ מַעַט. מֵה שְׁכַתְבָּתִּי שְׁמִטְרִידִים לָךְ וְכו' תִּדְעַ מִטְרִידִים לְכָל אֶחָד, וְאוֹתִי גַם כֵּן מֵאֵד הַרְבֵּה הִטְרִידוּ מֵה שְׂאִינָךְ יָכוֹל לְשַׁעֵר. [מַעַט מוֹטְשֵׁעַט דִּיךְ וְכו', תִּדְעַ מַעַט מוֹטְשֵׁעַט אִיטְלִיכֶען, מִיָּד הָאֵט מַעַן שׁוֹינִי זַעְהָר פִּיעַל

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

חדש! עמדות להורדת השיעורים והתכנים המרתקים של 'קו נכספה' בכל הריכוזים החדשים

שמעו הטוב של הקו המרתק, 'קו נכספה', נודף כבר מאליה למרחקים עצומים, מכל כיוון גיל ואזור מגיעים תגובות חמות ומעודדות ביותר על נחיצותו ותועלתו של הקו הנפלא. מכל עבר ממש, מכל היכלי הישיבות הק', בחורים אברכים ועד באים בימים. להיכן שרק הולכים שומעים עד כמה הקו זוהר ומזכה את הרבים בתכנים הנפלאים, בשיעורים המיוחדים, בתכנים המרתקים העולים בקו מדי יום ביומו ללא הרף. כוחות עצומים מושקעים מאחורי הקו, הרבה מחשבות ותפילות מונחות מאחורי יצירת פאר זו. זכה 'קו נכספה' לשמש כבית וועד לחכמים, מפעל אדיר מאין כמותו המזכה את הרבים בצורה שאין לה אח ורע, כשהנתונים של הציבור המחיה את עצמו עם החומר המרתק בקו עולה ומזנק מיום ליום ממש. אך מתחת לכל זה מונחות שעות ארוכות של מחשבה והתבוננות, תפילה ומסירות נפש, להביא את דברי התורה הנצרכים לכל אחד ואחד בכלי מפואר. שהחומר יהיה אכן מרתק, ובעיקר קולע

למטרה, לחזק ולעורר באופן שיהיה מרתק ומעניין לשמוע. שכל השיעורים בקו אכן יספקו את המענה הנדרש, באופן השווה לכל נפש, לחזקו ולעוררו לעבודת הבורא והכול בצורה ובהגשה מיוחדת, שתהיה מרתקת וערבה על כל המאזינים. והאמת שלא לדין נצרכה, שכן על כגון דא נאמר 'טעמו וראו כי טוב ה', צריך פשוט לחייג לקו ולהתחיל להתענג על ה', לגלות את האור הגדול, ולהתחיל לטעום ולהרוות את נפשנו מצוף דבש לשד השמן. לגלות טעם חדש בתורה, בתפילה, ובכל חלקי עבודת הבורא, טעם ואור מופלא בכל החיים, בתכלית שבשבילה הגענו לזה העולם, והמטרה לשמה אנו עמלים כל חיינו. נדבך נוסף לכל המפעל האדיר הזה, נוסף בימים אלו בסייעתא דשמיא. עם הקמת עמדות להורדת השיעורים, בכל הריכוזים החדשים, בהם אפשר להוריד את כל השיעורים והתכנים המרתקים העולים בקו תמידין כסדרן. העמדות הוקמו ע"י

מספר רבי שלום נתן דייטש שליט"א אמור'ר הגאון רבי מנחם מנדל דייטש זצ"ל מחבר ספר 'כרם חמד', היה ממקורו מחסידות פולין, אך בבחרותו למד בישיבת נובהרדוק שם הפך לנובהרדוק'ר בכל ישותו, והיה מיוחד מאוד עם מרן החזון איש. הוא עלה יחד אתו בספינה לא", וגם כאן היה קרוב אליו, ואבי שהיה מחפש גדול למד הרבה בספרי חסידות ובתוכם הספרים המאירים ליקוטי הלכות של מורנו רבי נתן זי"ע המחיים כל לב ונפש. סיפר לי אבי בכמה וכמה הזדמנויות שהוא היה נכנס למרן החזון איש' ואומר לו קטעים נפלאים שלמד היום בספרי ה'ליקוטי הלכות', ואחר כך במשך היום היה החזון איש' מפליא את הדברים באוזני הנכנסים אליו, ומספר להם בהתפעלות שהיום שמע דיבורים נפלאים מה'ליקוטי הלכות' והיה חוזר על זה בפניהם.

המה מעידי

מפיהם ומפי כתבם
של רבותינו זצוקל"ה ויבדלחט"א

מרן החזון איש זצוק"ל

מספר רבי שלום נתן דייטש שליט"א אמור'ר הגאון רבי מנחם מנדל דייטש זצ"ל מחבר ספר 'כרם חמד', היה ממקורו מחסידות פולין, אך בבחרותו למד בישיבת נובהרדוק שם הפך לנובהרדוק'ר בכל ישותו, והיה מיוחד מאוד עם מרן החזון איש. הוא עלה יחד אתו בספינה לא", וגם כאן היה קרוב אליו, ואבי שהיה מחפש גדול למד הרבה בספרי חסידות ובתוכם הספרים המאירים ליקוטי הלכות של מורנו רבי נתן זי"ע המחיים כל לב ונפש. סיפר לי אבי בכמה וכמה הזדמנויות שהוא היה נכנס למרן החזון איש' ואומר לו קטעים נפלאים שלמד היום בספרי ה'ליקוטי הלכות', ואחר כך במשך היום היה החזון איש' מפליא את הדברים באוזני הנכנסים אליו, ומספר להם בהתפעלות שהיום שמע דיבורים נפלאים מה'ליקוטי הלכות' והיה חוזר על זה בפניהם.

(ניתן לשמוע בקו נכספה 03.50.111.06 שלוחת המה מעידים 5, 3)

קרית בני הישיבות

'נכספה'
אגודת ישיבות
ראש השנה תשפ"ו

בשורה משמחת!

בסייעתא דשמיא שמחים אנו לבשר על הנחה מיוחדת במינה, בעו"ה על כל אברך / בחור שזכיתם לצרף אתכם למחתם יטבה מורתשולם שלכם סך \$100 (באם כבר זכיתם להעביר את כל התשלום ויחזור לכם הסכום כפי סך האגשים שזכיתם לצרף אתכם)

בברכה
אגודת בני הישיבות 'נכספה'
לאורו של רביה"ק מוה"ר מברסלב זי"ע

הסעודות, הדרישות, ה'גאון', ה'ריקול'ים

השמה האליה. וההגאון

לא ע"ק לוותר על זה...

עשרות אברכים ובחורים בני הישיבות כבר קבצו את מקומם

ב'קריית בני הישיבות' נכספה' לשבוע של התצלות

ב'דביק' וההגה חברים, ובאח"כ אגל ב'יתר!

חבר יקר! מה איתך? הבטיח את מקומך כבר כעת!

פרנסי העלון

ואלה יעמדו על הברכה אשר נידבו

להוצאות העלון בעיני יפה

הר"ר משה נדבך שליט"א

לרגל נישואי ביתו

הר"ר נתן קרישבק שליט"א

לרגל חולדת בנותיו

יהי רצון שיוכו לריות נחת דקדושה מכל צאצאים בזכות רביה"ק אמן

ניתן לתרום דרך 'נדרים פלוס'
ע"ש ע"ש אגודת בני הישיבות-נכספה,
לאורו של רביה"ק מוה"ר מברסלב זי"ע

© יו"ל ע"י ארגון 'נכספה' אגודת בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוה"ר מברסלב זי"ע ©
להערות והארות ולתרומות: 05331.16547 או באימייל a0799400036@gmail.com